

lubhati, nimmetas temma sedda waest ilma, sūta kangro, Wilip Sak nimmi, kelle ellamisse kohta temma ka selgeste teada andis. Sedda õnnetumat meest woeti seddamaid kinni ja widi kohto ette. Kūl se samma seisis esiotša wāgga kangeste omma õigusse ning ilmasūta mele peäle. Agga kui rõwel seäl kohto ees Wilippi wasto ütles: Kuida julged sa ennast õigeks panna? Eks sinna ei wõtnud sest warrastud warrandussest omma rahha, jāggo minult wasto: Eks sinna ei kalland sure leiwa kottiga, mis minno kāest sanud, seält metsast omma koiu pole taggasi? ja kui teine waene loom ei sanud sedda taggasi aiada; siis teddagi sai kohto polest sualluseks moistetud, ja mollemad said, selle sak sama kāsfolikkul wiisil, surma nuhtlusse alla pandud.

Jubba se pääw olli kätte joudnud, mis se kohtomoistminne pididi tõeks sama. Selle õnnetuma kangro naene tõttis omma kolme rõäetima lastega senna sure hõnusse, mis

selle Ma Wūrsti kooda olli. Leidis sedda hallemelelist Wūrsti prauat seält rohho aiast. Wiiskas ennast omma kolme lastega põlwili temma ette mahha, wannus kibbeda küssendamisse al, ellawa Jummalanimme jures, et temma willets jummalakartil mees nisammoti ilma sūta olli, kui need wäetimid lapsed siin, ja pallus ardate, et tedda, kes rānga murre al nende ainus toitja olli olnud, surma nuhtlussest saaks päästetud. Selle halleda süddamega süddamega Wūrsti praua palluminne sai sest lahkest Wūrsti Herrast heaks woetud, ja ruttuste senna kohto paigale sannumid sadetud, et kangrule olli armo moistetud. — Nāhwas, kes olli ennast paksuste senna surretamisse kohta koggunud, wiiskas sure rõmoga selle armo kullutamisse pārrast, sest et ennamiste puhhas ollid sedda willetsat kangro arwanud ilmasūta olnud. Agga ei ükski seäl kohhal ei olnud sest armosannast süggawamalt kõigutud sanud, kui rõwel Willem Torri. Selle